

Mondiaal Noord

Nieuwsbrief 23 november 2017.

Libië, maak een eind van de intimidatiecampagne tegen Nermin Al-Sharif

Vivian Vaessen, beleidsadviseur Midden Oosten FNV: “Vorig jaar leerde ik Nermin Al-Sharif, de Libische vakbondsactiviste, in Bali leerde kennen tijdens een ITF bijeenkomst. Ze verbleef al geruime tijd in Egypte voor haar eigen veiligheid en keerde onlangs terug naar Libië en werd daar een aantal dagen vastgehouden en haar paspoort werd ingenomen.”

Nermin Al-Sharif, leider van de Unie van dokwerkers en zeelieden van Libië, werkt met volledige inzet voor de bescherming en bevordering van de mensenrechten, de rechten van arbeiders en van vrouwen in Libië, in de Arabische regio en wereldwijd. Daardoor is zij onderworpen aan voortdurende aanvallen op haar vrijheid en persoonlijke veiligheid met inbegrip van verscheidene aanslagen op haar leven. In het laatste incident werd Nermin een aantal dagen vastgehouden en werd haar paspoort geconfisqueerd op basis van 'een onderzoek'. Doe alsjeblieft een beroep op de heer Ghassan Salmah, de VN-vertegenwoordiger voor Libië, om de campagne van intimidatie en geweld tegen Nermin te helpen beëindigen.

[KLIK HIER](#)

Verklaring van de Zimbabwaanse vakbeweging ZCTU

Over de situatie in Zimbabwe

In principe wenst de ZCTU niet dat het leger zich bemoeit met nationale en partijpolitiek, maar de ZCTU erkent de inspanningen van de Zimbabwe Verdedigingstroepen om burgers te bevrijden van gevangenschap en verachtelijke onderdrukking. We herhalen dat de politieke ontwikkelingen van de afgelopen dagen het begin zijn van de felbegeerde tweede bevrijding van de tirannieke en onmenselijke heerschappij door de leiders van na de onafhankelijkheid, die voor het onnoemelijke lijden van arbeiders en burgers verantwoordelijk zijn. We merken op dat wat het leger nu aan de orde stelt, dezelfde problemen zijn die de ZCTU al tientallen jaren aankaart. Hoewel we het feit erkennen dat het aftreden van president Robert Mugabe onze ellende misschien niet zal beëindigen, omdat we hard zullen moeten werken om het door Mugabe gecreëerde systeem te verwijderen, is het niettemin een kans en een venster voor hervormingen. *(hieronder meer)*

Fondsenwerving voor ZCTU

Onze Britse collega's van de TUC zijn een geldinzamelactie gestart voor hun Zimbabwaanse collega's:

Dit zijn verontrustende tijden voor gewone werkende Zimbabwanen en hun gezinnen. Met de 93-jarige president Robert Mugabe die weigert af te treden *(op dat moment was Mugabe nog niet teruggetreden – red.)* en de ZANU PF-regeringspartij in wanorde, heeft het leger een staatsgreep georganiseerd.

De solidariteit van de internationale vakbond met de werknemers van Zimbabwe is op dit moment van cruciaal belang. Kun je ons alsjeblieft helpen £ 5.000 bijeen te brengen om het werk van lokale vakbonden te ondersteunen om democratische rechten te ondersteunen in een gevaarlijke tijd? (*hieronder meer*)

Politie Swaziland schiet stakende vrouw in het hoofd

De politie in Swaziland schoot met een rubberen kogel een vrouw met een in het hoofd toen ze vuurden op werknemers die demonstreerden voor loonsverhoging. Ze vuurden ook traangas af die zich over 100 meter verspreidde. Volgens lokale media-rapporten gebeurde het in een Poly Pack-fabriek in Ngwenya, waar werknemers om een salarisverhoging van 20 procent vroegen. In een gedetailleerd verslag rapporteerde de Swazi Observer op vrijdag (10 november 2017): 'Er wordt gezegd dat het schot werd afgevuurd door een gewone politieagent in dienstuniform.' Het voegde eraan toe dat er werd geschoten 'in een poging de arbeiders uit de bedrijfsruimten van het bedrijf te verdrijven'. De vrouw, geïdentificeerd als 'Nelly from Motshane', werd met een ambulance naar het overheidsziekenhuis van Mbabane gebracht. (*hieronder meer*)

Gedwongen kinderarbeid in Swaziland

Een nieuw rapport dat meer dan 11.000 kinderen in Swaziland gedwongen worden om weg te blijven van school om vee te verzorgen, is slechts het topje van een ijsberg in uitbuiting van kinderen in het koninkrijk. (*hieronder meer*).

Verklaring van de Zimbabwaanse vakbeweging ZCTU Over de situatie in Zimbabwe

Het Zimbabwe-congres van vakbonden (ZCTU) wil misverstanden en misinterpretaties verduidelijken over zijn standpunt over de situatie in Zimbabwe, zoals verwoord in zijn communiqué van 18 november 2017.

In principe wenst de ZCTU niet dat het leger zich bemoeit met nationale en partijpolitiek, maar de ZCTU erkent de inspanningen van de Zimbabwe Verdedigingstroepen om burgers te bevrijden van gevangenschap en verachtelijke onderdrukking. We herhalen dat de politieke ontwikkelingen van de afgelopen dagen het begin zijn van de felbegeerde tweede bevrijding van de tirannieke en onmenselijke heerschappij door de leiders van na de onafhankelijkheid, die voor het onnoemelijke lijden van arbeiders en burgers verantwoordelijk zijn. We merken op dat wat het leger nu aan de orde stelt, dezelfde problemen zijn die de ZCTU al tientallen jaren aankaart. Hoewel we het feit erkennen dat het aftreden van president Robert Mugabe onze ellende misschien niet zal beëindigen, omdat we hard zullen moeten werken om het door Mugabe gecreëerde systeem te verwijderen, is het niettemin een kans en een venster voor hervormingen.

In deze geest roepen we de ZDF (het leger) op om hun proces van ingrijpen te versnellen en de situatie weer normaal te maken. De volgende zaken moeten in aanmerking worden genomen:

1. De oprichting van een meer-partijen overgangsregering met een afgebakende tijdspanne. De overgangsregering moet het land voorbereiden op vrije en eerlijke verkiezingen.

2. Om vooruit te gaan moet voor het land een waarheids- en verzoeningscommissie moeten worden opgezet
3. Hervorming van overheidsinstellingen moet een prioriteit zijn.
4. Een nieuw gevoel van verbondenheid met alle burgers op basis van het beginsel van collectivisme.
5. Een einde aan het neoliberale verhaal gebaseerd op onderdrukking van arbeiders door middel van gevaarlijke en opgedrongen concepten zoals arbeidsmarktflexibiliteit, soberheid en op slechte informatie gebaseerde economische structurele aanpassingsprogramma's, en aan de verrijking van een paar individuen en bedrijven ten koste van de werkende massa's.
6. Een snel herstel van onze fundamentele sociaal-economische rechten zoals:
 - . Onderwijs en gezondheid voor iedereen
 - . Betrouwbaar en betaalbaar openbaar vervoer.
 - . Fatsoenlijke woningen voor iedereen
 - . Goede banen en fatsoenlijke lonen
7. Een ontvankelijke, open en verantwoordelijke overheid
8. Herstel van alle verloren vrijheden en een terugkeer naar de grondwet.
9. Maar vooral: we zijn begonnen als een collectief en inclusief volk; de weg vooruit voor ons geliefde land moet beslist worden door het collectief.

Deze zaken aken deel uit van de belangrijkste resultaatindicatoren waarop we de leiders zullen afmeten.

Japhet Moyo, Algemeen Secretaris

Fondsenwerving voor ZCTU

Onze Britse collega's van de TUC zijn een geldinzamelactie gestart voor hun Zimbabwaanse collega's:

Dit zijn verontrustende tijden voor gewone werkende Zimbabwanen en hun gezinnen. Met de 93-jarige president Robert Mugabe die weigert af te treden (*op dat moment was Mugabe nog niet teruggetreden – red.*) en de ZANU PF-regeringspartij in wanorde, heeft het leger een staatsgreep georganiseerd.

De solidariteit van de internationale vakbond met de werknemers van Zimbabwe is op dit moment van cruciaal belang. Kun je ons alsjeblieft helpen £ 5.000 bijeen te brengen om het werk van lokale vakbonden te ondersteunen om democratische rechten te ondersteunen in een gevaarlijke tijd?

Doe nu mee aan onze actie voor fondsenwerving

Ooit was Zimbabwe een relatief ontwikkelde Afrikaanse natie, maar al decennia lang hebben Zimbabweanen hun economie, instellingen, openbare diensten en infrastructuur zien verzwakken. Maar een positieve constante was de Zimbabwaanse vakbeweging, de ZCTU.

De ZCTU verdedigde de rechten van gewone arbeiders, en bleef dapper, onafhankelijk, democratisch en invloedrijk. Ze hebben zelfs de enige geloofwaardige politieke oppositiepartij in Zimbabwe, de MDC, opgericht en zijn vervolgens weer onafhankelijk geworden van de oppositie.

Maar ze hebben er voor geleden. In de loop der jaren zijn hun kantoren overvallen, telefoons afgeluisterd, leiders in elkaar geslagen en vastgehouden op verzonnen aanklachten. Keer op keer hebben vakbondsactivisten en medewerkers van de ZCTU unie het beroep dat hun collega's op hen

deden beantwoord, ondanks de zware persoonlijke prijs.

En met een mislukte economie en soms werknemers die te arm zijn of bang om contributie te betalen, hebben de vakbonden zelf moeite gehad om de kosten van hun werk te dekken - ze moeten werken met een volstrekt ontoereikend budget.

Sommige wereldleiders vinden deze staatsgreep niet erg, maar elke staatsgreep steelt de democratie van een land. De ZCTU werkt aan een vreedzame en constitutionele terugkeer naar orde en recht om de democratische rechten en het levensonderhoud van gewone mensen te beschermen in een tijd van chaos en verandering.

De Britse vakbondsbeweging heeft een rijke geschiedenis m.b.t ondersteuning van onze Zimbabwaanse zusters en broeders en ze doen nu opnieuw een beroep op onze hulp. Ze moeten hun afdelingen in het hele land dringend raadplegen, ontdekken wat er aan de basis gebeurt, lokale activisten ondersteunen en een actieplan voor de beweging ontwikkelen in deze cruciale dagen. Dit lijkt misschien een normaal vakbondswerk, maar dit is een groot en zeer arm land en dit zijn gevaarlijke tijden. Ze moeten veilige ontmoetingsplekken vinden, meer mobiele telefoons inzetten en veilige manieren vinden om zich door het land te verplaatsen.

We streven ernaar zo snel mogelijk £ 5.000 bijeen te brengen om dit essentiële werk te helpen betalen.

Kun je helpen?

<https://www.justgiving.com/fundraising/tucaid-zimbabwe>

politie Swaziland schiet stakende vrouw in het hoofd

De politie in Swaziland schoot met een rubberen kogel een vrouw met een in het hoofd toen ze vuurden op werknemers die demonstreerden voor loonsverhoging. Ze vuurden ook traangas af die zich over 100 meter verspreidde. Volgens lokale media-rapporten gebeurde het in een Poly Pack-fabriek in Ngwenya, waar werknemers om een salarisverhoging van 20 procent vroegen.

In een gedetailleerd verslag rapporteerde de Swazi Observer op vrijdag (10 november 2017): 'Er wordt gezegd dat het schot werd afgevuurd door een gewone politieagent in dienstuniform.'

Het voegde eraan toe dat er werd geschoten 'in een poging de arbeiders uit de bedrijfsruimten van het bedrijf te verdrijven'. De vrouw, geïdentificeerd als 'Nelly from Motshane', werd met een ambulance naar het overheidsziekenhuis van Mbabane gebracht. Arbeiders protesteerden omdat het management van het bedrijf dat zakken maakt, niet zou luisteren naar hun verzoek om meer loon.

De onderhandelingen over de loonsverhoging zijn naar verluidt begonnen in juli 2017. Twee weken geleden konden werknemers verboden te staken door het Industrial Court. Leden van de Amalgamated Trade Unions of Swaziland (ATUSWA) besloten echter om donderdag te staken nadat werkgevers een loonsverhoging hadden aangeboden, maar alleen aan geselecteerde werknemers. Toen werknemers een bedrijfswagen blokkeerden om het bedrijfsterrein op te gaan en deze in brand wilden steken greep de politie, inclusief leden van de Operational Support Service Unit (OSSU), in. The Observer meldde: 'Ze gebruikten traangas, dat kon worden ingeademd van tot op ongeveer 100 meter afstand.' Het voegde eraan toe: 'Rubberen kogels werden ook gebruikt om de werknemers van het bedrijfsterrein te verwijderen.

De politie nam uiteindelijk ongeveer 40 werknemers mee voor ondervraging. Van sommigen wordt gezegd dat ze zijn gearresteerd in nabijgelegen boerderijen, waar ze waren weggelopen om zich te verstoppen.' Nelly werd naar verluidt behandeld en ontslagen uit het ziekenhuis, maar is een van die

werknemers die is gearresteerd.

Politie in Swaziland, waar koning Mswati III regeert als de laatste absolute monarch van Afrika ten zuiden van de Sahara en politieke partijen worden verboden om deel te nemen aan verkiezingen, grijpt vaak in bij arbeidsgeschillen ten behoeve van het management.

In februari 2017 vuurde de politie met scherp en gebruikte traangas af bij Juris Manufacturing in Nhlanguano, waar werknemers waren geschorst tijdens een geschil. Er was een lange reeks van klachten in de fabriek over managementstijl en beschuldigingen van racisme, door een baas in het bijzonder.

In september 2016 meldde de media in Swaziland dat vrouwelijke stakers in een hinderlaag werden gelokt door gewapende politie en 'brutaal aangevallen' in de Plantation Forest Company, in de buurt van Pigg's Peak. De politie had eerder rubberen kogels en traangas gebruikt tegen de stakers en ten slotte met scherp geschoten om een menigte uiteen te drijven.

Gedwongen kinderarbeid in Swaziland

Een conceptrapport over kinderarbeid in de landbouw in Swaziland, gepubliceerd in de Times of Swaziland op donderdag (16 november 2017) onthulde dat 11.329 kinderen tussen de acht en 17 jaar niet naar school gingen omdat ze bezig waren met hoeden. Hiervan waren 1.917 tussen acht en twaalf jaar oud.

Kinderen meldden dat ze van school waren weggehouden omdat ouders of voogden geen schoolgeld konden betalen of omdat ze moesten werken om gezinsschulden te helpen betalen.

Maar het rapport slaagde er niet in om de volledige omvang van gedwongen kinderarbeid in Swaziland te ontdekken. Een rapport over gedwongen kinderarbeid in Swaziland van het Amerikaanse ministerie van Arbeid uit 2016 identificeerde wat het 'de categorie ergste vormen van kinderarbeid' noemde die wijdverspreid zijn in het koninkrijk, zoals veehouderij, huishoudelijk werk, landbouw en straatverkoop.

Er staat dat Swaziland "medeplichtig was aan het gebruik van gedwongen kinderarbeid". Er werd geconcludeerd dat Swaziland geen vooruitgang boekte omdat 'lokale stamhoofden kinderen dwongen om deel te nemen aan agrarisch en huishoudelijk werk'.

'Sancties voor het weigeren om dit werk uit te voeren omvatten het uitzetten van families uit hun dorp en het confisqueren van vee.'

Het ministerie van Arbeid zei dat Swaziland een aantal internationale conventies over kinderarbeid had ondertekend, maar dat deze niet waren afgedwongen.

Het rapport meldt dat kinderen naar buurlanden zoals Zuid-Afrika worden verhandeld 'voor commerciële seksuele uitbuiting en dwangarbeid in de landbouw en huishoudelijk werk'.

Er werd ook vermeld dat sommige Mozambikaanse jongens naar Swaziland migreren en het slachtoffer worden van mensenhandel t.b.v. prostitutie en gedwongen worden straatwerk te doen en vee te houden. Lubombo en Manzini zouden de ergste regio's zijn voor gedwongen kinderarbeid.

Het rapport zei: 'Swazische kinderen zijn steeds kwetsbaarder geworden voor de ergste vormen van kinderarbeid vanwege de hoge percentage besmetting met HIV, lage economische groei en hoge armoedecijfers.'